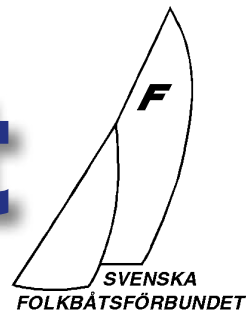

Folkbåtsnytt

NYHETSREVE FRÅN SVENSKA FOLKBÅTSFÖRBUNDET, SFF • NO 3/NOV 2013

LASSE KÖHLER – SM YSTAD

FOTO: BERTH HÖJER

ORDFÖRANDESPALTEN

Inte trodde väl jag att det var möjligt att vi skulle toppa 2012, men nu när jag tänker tillbaks på årets aktiviteter märker jag att vi haft ett väldigt bra Folkbåtsår i år också!

Det fina vädret hjälpte naturligtvis till. Alla aktiviteter vi hade i somras rymdes in på allra bästa vis.

Fast det började redan på våren under Båtmässan i Älvsjö. Leif Ahlqvists fina båt F-SWE-1942 ställdes ut och vi fick många intresserade besökare.

Sedan följde vår specielle Folkbåts-skrubent Curt Gelin upp med en vinst i ÅF inshore race – före självaste Fredrik Löf. Det var mycket god reklam för Folkbåten. Grattis Curt med besättning!

Förra året såg vi västkusten återföras i Ljungskile och det var med viss bävan vi åkte till ett annat gammalt Folkbåtsfäste för att segla SM. Vi var i Ystad 1986 och nu var hela Folkbåtsstämman tillbaka i den trevliga och seglingsvänliga staden. F-SWE-750 med Göran Karlsson vid roret hade seglat ända från ostkusten. Hela 23 båtar mötte upp och vi fick väldigt fina seglingar under Folkbåtsseglingarna Håkan Håkansson och Per-Ola Pehrssons ledning.

Vann gjorde Johnny Jörgensen från Jägerspris med besättning – stort grattis till och tack för lektionen! Bästa svenska båt och därmed svenska mästare blev H-båts- och Malmösegelaren Jan Gustafson med besättning. Något överraskande gick alltså guldet till Skåne! Gratulerar!

Efter ytterligare någon vecka bar det av till Niendorf i Tyskland och Guldpokalen. Även detta ett topparrangemang. Det bjöds på fina seglingar och mycket öl. Några båtar seglade dit och hem – om vi skulle utnämna en mästare i "cruising" hade det blivit Mats Duvander från Ystad. Han seglade de 150 nm hem på två dygn i sin fina träbåt Quling. Och han såg pigg ut efteråt.

Guldpokalseglingarna var inte så framgångsrika för "di svenske", men Lars-Gunnar Lindberg med besättning ordnade en spik och visade att det är möjligt att ta sig fram bland tyskar och danskar. Bra gjort!

På västkusten seglade man Tjörn Runt och här visade Rolf Uppström och Göran Börjesson att Folkbåten går bra även där.

Vår representant i Blekinge, Per-Arne Johansson (PAJ kallad) tillika mätman i förbundet, vann LYS/SRS-seglingarna i Karlshamn.

Sedan borde det varit slut på äventyren, men ett glatt gäng åkte till San Francisco i september. Två svenska båtar på linjen, F-SWE-1257 och F-SWE-1323, provade att segla i strömmarna på San Francisco Bay. Även här var det tunnsått med framgångar, men Lars-Gunnar Lindberg med besättning klämde i med en spik här också! Överraskande och roligt!

Under årsmötet i Ystad diskuterades förbundets ekonomi och våra revisorer rekommenderade att vi börjar strama åt litet. Vi har levt gott på Lottbåten och Folkbåtsboken under många år. För att säkra framtiden gjorde mötet bedömningen att medlemsavgiften skulle höjas

Redaktörer för detta nummer av Folkbåtsnytt är:
Hans Melcherson
Göran Svensson och
Per Hörberg

Nummer 1/2014 kommer i mitten av mars.

DEADLINE ÄR DEN 20 FEBRUARI

50 kr och vi skulle prova en nyhet – nästa nummer av Folkbåtsnytt i digital form. Vi sparar in porto och totalt ca 15000 kr stärker kassan. Jag hoppas du har förståelse för detta. Goda idéer för att stärka kassan ytterligare mottages tacksamt!

2014 närmar sig nu med stormsteg. Även nästa år bjuds på god segling. För kappsegelarna börjar säsongen i Berlin. Sessanpokalen seglas där redan i april – hör av dig till Hans Torlén om du vill vara med. Svenska mästerskapen seglas för femtionde gången – denna gång i Nynäshamn, precis som första gången 1965. Jag kan tänka mig att några ligger i startroparna för Guldpokalen i Kerteminde i Danmark också.

Så i vinter är det bara att ta tag i de olika projekten för att båten skall bli så fin som möjligt till nästa sommar. Vi ses under pressen. Lycka till!

DONALD BRATT
F-SWE-1358 Sjöjungfrun

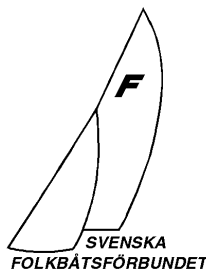
KASSÖREN HAR ORDET.

Årsavgiften 2013/2014.

Nu är höst och vinter här, båtarna ligger på land och vilar upp sig inför nästa säsong, det är dags för den årliga medlemsavgiften. Bifogat finner Du ett inbetalningskort avseende årsavgiften 2013/2014. Årsavgiften är höjd till 300:- varav 30:- går vidare till din flottilj. Du som redan betalat avgiften har fått ett överkursat inbetalningskort.

Redaktionen tar tacksamt emot bidrag i form av artiklar och bilder.

Berätta gärna om sommarens upplevelser och anekdoter.

VI TACKAR VÅRA SM-SPONSORER 2013

Teknisk och ekonomisk förvaltning av bostadsrättsföreningar i Stockholm
www.nordstadenstockholm.se

DELLENSTEDTS MÅLERI AB

dellenstedts.maleri@minpost.nu • 0709-22 12 32

Sponsorer till SM 2014

Vi söker nu generösa sponsorer inför 2014. Du som läser detta har kanske en arbetsgivare eller rentav ett eget företag som kan vara intresserad av att bli presenterad i Folkbåtsnytt under året och synas på Förbundets hemsida, kostnaden för detta är endast 3.000 kronor/år. Vi tar även gärna emot attraktiva nyttosaker som kan vara lämpliga till prispbordet. Tänk kreativt, kanske din gast eller varför inte din granne kan vara en presumtiv sponsor.

Kontakta gärna undertecknad för ytterligare information.

SVANTE SVENSSON

SKÅNE

Så, nu börjar en fantastisk sommar att lida mot sitt slut, och övergå till en lika fantastisk höst.

En sommar som bjudit på såväl tursegling som minnesvärda kappseglingar som bl.a. SM i Ystad (mer härom på annan plats), och Guldpokalen i Niendorf samt klubbseglingar i varierande omfattning i de olika klubbarnas regi. Som jag konstaterade i en tidigare artikel, är även Folkbåten mycket framgångsrik i bl.a. klubbssammanhang. Som exempel kan nämnas, att det vid årets klubbmästerskap i Ystad, belade de tre deltagande Folkbåtarna ånyo de tre första platserna.

I den sedan några år tillbaka uppstartade Sydostcupen, med 27 deltagare, belade en Folkbåt, med Thomas Jeppsson 2:a platsen i totalsammandraget.

Tyvär måste jag konstatera, att intresset för Folkbåten har stoppat upp, på ett oroväckande sätt i Öresundsregionen, på bekostnad av en förskjutning av intresset till den södra delen av Skåne. Sälunda finns glädjande nog, för närvarande 10 Folkbåtar, av varierande klass och kvalitet i Ystad.

Jag satte upp som mål, att efter SM:et, skulle det finnas detta antal i Ystad, vilket är mycket glädjande. I Blekinge har det även tillkommit en Folkbåt, efter det att Peter Persson, numera Peter Wrahme, en tidigare framgångsrik folkbåtsseglare, som i yngre dagar seglade för Simrishamns SS. För att uttrycka mig på ren skånska – di komer tillbaka -.

Det ökade antalet Folkbåtar i södra Skåne gör mig lite nostalgisk, och får mig att tänka tillbaka till den tiden då Limhamn var den stora Folkbåtsorten, med en drivande eldsjäl vid namn Albin Fors, som tillsammans med Caesar Johnsson från Barsebäck, var mycket aktiva att förespråka Folkbåten, som icke att förglömma, vid den tiden betraktades, som en "stor båt".

Ej heller att förglömma bröderna Lindahl, Ove, Bertil, Lennart och Arne som i stor omfattning, bidrog till det för den tiden stora Folkbåtsintresset i Öresundsregionen.

Självfallet får vi i flottiljens styrelse, rannsaka oss själva, och försöka att analysera bakgrunden till det något vikanade intresset i Öresundsregionen. Vi

gjorde bedömningen, att ett SM på hemmaplan skulle öka intresset. Dessvärre hade vi fel.

En trolig orsak kan vara, att det är svårt att få ihop folk i båtarna till längre event.

För att förhoppningsvis öka intresset för kappseglingen, kommer vi att under nästa säsong, att ånyo att genomföra ett distriktsmästerskap. Jag vet inte hur länge sedan det var, att ett sådant genomfördes här i Skåne, men bra länge sedan är det. Ävensom kommer vi att i de olika arrangemangen, att införa en s.k. classic class, för träbåtar byggda 1975 och tidigare, allt för att skapa ett intresse för de träbåtar som finns lite varstans, som också i sig representerar ett mycket stort hantverkskunnande, som nu håller på att försvinna.

Avslutningsvis så kan vi åtminstone här i södra Sverige, lägga ytterligare en minnesvärd säsong till våra tidigare minnen, och se fram emot en ny aktiv säsong 2014.

Skånes Folkbåtsflottilj
HÅKAN HÅKANSSON
SWE 1363 Sea Travel

SM i Ystad 2013

Årets öppna internationella SM, avhölls i Ystad under vecka 29, med Ystads Segelsällskap som arrangör. 27 år sedan förra gången (1986), med Ystads nybyggda småbåtshamn som bas, (skall numera benämnas som Marina, enligt kommunalt beslut).

Till årets begivenhet deltog 23 Folkbåtar varav glädjande nog 2 från Danmark. Mindre "glädjande" var dock, att dessa 2 lade beslag på 1:a och 3:e platsen. Detta kan dock, förhoppningsvis komma att medföra, ett större utbyte mellan Sverige och Danmark. De båda besättningarna, fick i vart fall med sig en ansenlig samling av vandringspriser till Danmark. Dessa skall ju återlämnas så småningom, så vi hoppas att vi får återse dem, vid nästa års SM i Nynäshamn.

Till årets SM deltog 5 tidigare svenska mästare, varav en (Thomas Jeppsson) innehade icke mindre än 4 SM. Ävensom deltog en världsmästare (Janne Gustavsson), låt vara i H-båt, men det gick bra i alla fall för honom. Han hade ju Donald Bratt som gäst! En 2:dra plats, och Svensk Mästare, blev resultatet. Imponerande.

Arrangemanget genomfördes på ett utomordentligt professionellt sätt, ett sätt som klubben skall ha all heder av. T.o.m. i dansk båtpress, uppmärksammades arrangemanget, med epitetet - *et flot arrangement* -

Seglingarna genomfördes tillsammans med J/24- klassen som seglade sitt klassmästerskap samtidigt, med 10 deltagande båtar, varav 4 kom från Tyskland. Två av dessa seglades med besättning, helt bestående av damer, som genomförde seglingarna på ett berömvärdt sätt.

Vid tillfället då orten för SM:et diskuterades inom förbundsstyrelsen, fanns en viss tveksamhet till att få tillräckligt antal deltagare, för att kunna uppfylla minimikravet (15 delta-gare), för att kunna bibehålla SM-statusen. Det är bara att konstatera att Ystad klarade detta med råge. Jag tror faktiskt, att vi är på väg upp, ur den svacka som drabbat klassen under de senaste åren. Det förtjänar att nämnas, att det till det danska mästerskapet, deltog 29 båtar. En annan positiv trend, var att arrang-

emanget var mycket uppmärksammat i den lokala pressen, Ystads Allehanda, med reportage och bilder varje dag, under hela tävlingsveckan.

Seglingarna genomfördes i perfekt väder, sol och värme med vindar mellan 3 – 8 m/sek, utanför Ystads marina, i seglingsvatten som kan bedömas som "rena" vatten, med ca. en kvarts utsegling till startlinjen, därefter i vatten som är helt rena från strömförhållanden, och utan nämndvärda vindkantringar. Det förtjänar att nämnas att årets förhållanden, var i stort sätt lika de som gällde vid 1986-års seglingar.

De 7 seglingar, inkl. Tune up race, med kryss / länsbanor som var inplane-rade genomfördes, med två race per dag, som avslutades med allmän samkväm vid en buffé, med därtill hörande ölförtäring.

Som vanligt fick seglingsledaren tillgripa "svart flagg", för att lugna ner starterna.

I samband med seglingarna togs ca. 1.500 bilder, som kan beskådas via Ystads Segelsällskaps hemsida, och beställas via segelsällskapetets fotograf Heléne Ohsbeck mobil 0709-30 55 00 på <http://omedia.zenfolio.com> eller helene@omedia.se

Förhoppningsvis ses vi på nästa SM i Nynäshamn 2014.

HÅKAN HÅKANSSON

omedia.se
fotograf heléne ohsbeck

Registrera dig på www.omedia.se och få valfri digital bild från SM seglingarna i Ystad 2013- GRATIS!

omedia.se
Heléne Ohsbeck
Kyrkogårdsgatan 21 B
27131 YSTAD
070-930500
helene@omedia.se

FOTO: HELÉNE OHSBECK

En intervju med rorsmannen Jan Gustafson, SM-vinnaren – besättningen var Donald Bratt och Peter Dagner

Vem är Jan Gustafson – Jag är en 70 årig pensionär uppvuxen i Oskarshamn. Idag bor jag i Höllviken några mil söder om Malmö. Grannpojken var den något år äldre Karl-Åke "Charlie" Lagergren - Donald Bratts gast. Efter universitetsstudier i Stockholm har jag jobbat som ekonomichef i Malmö hela mitt liv.

Hur kom det sig att du slog ihop Dig med Donald Bratt? – Jag seglar min H-båt i Limhamn och där ligger Gunnar (en kompis till Donald) med en folkbåt så vid en kvällsegling så bjöd Donald in mig att styra Gunnars folka - och vi vann. Sen bjöd Donald in mig till SM i Ystad.

Bakgrund som seglare – Jag seglade mycket under uppväxten i Oskarshamn, där pappa var ordförande i OSS segelklubben. Det blev många båttyper. Den först var en Cadet- jolle som jag som 14-åring byggde i träslöjden. Sen följde C-kanot och E kanot. Vidare blev det Trapez, Snipe, Finnjolle, Laser, Soling och H-båt.

Framgångar på kappseglingsbanorna? – Ett SM i Trapez, 5 SM i H-båt, 2 VM i H-båt 1997 och 2001. Några första platser i danska mästerskap och NM i H-båt. Var i Rio och representera Sverige i de militära världsmästerskapen. Vi seglade Snipe – som du har seglat. Ja jag såg inte döda hundar som dina snipe Br. Göthlin. Jag såg en död katt i vattnet.

Hur förberedde du dig för detta SM? – Vi lånade en folka i Lomma för träning. Sammanlagt tränade vi vid 10 tillfällen i Lomma och i Ystad innan SM:et. Bom-fäste gick sönder på Donads båt dagen innan SM men tack vare Peter så lagades det så vi kunde starta och delta. Peter är en fantastisk båtmek och Donald är underbar att ha ombord. Vi hade ett verkligt bra samarbete. Jag skötte rodret, Peter focken och Donald storen och kompassen. Trämasten var rak och stod nästan framåtlutad så vi kila masten för att få den att böja / krumma bakåt mer. Vi trimma mellan

seglingarna, tog hem eller lossa sidovantspänningen - så vi fick samma zagg i förstaget både i hårt som i lätt vind.

Hur känns Folkan - trög dinosaurie eller? – Nä den är härlig. Men man ska kanske inte kappsegla mot andra klasser...

Hur upplevde du skillnader mot andra klasser? – Man ska inte slå lika mycket. Man måste tänka "längre fram". – Blir mycket mer som havets schack. Vi trimmade ofta för att hålla farten. – Man kan ha mindre tuffa gastar jämfört med t.ex. H-båt - mer intellektuella. H-båten har större fock och där kan vi ha storbommen mer i upp i lovert men Folkan seglar mer på storen varför vi släpper ned storbommen i lä mer. Först på de sista länsarna provade jag att flytta fram (rorsman position) och då upplevde jag att det gick vi bättre – danskarna drog inte längre ifrån.

Vi var många som såg att du hade i det närmaste perfekta starter? – Ja jag följer en rutin. Vi tar alla kurser babord/styrbord samt linjen och vindriktning. Jag vill ha full kontroll på det. Donald hade lite svårt i början att leverera men sen fungera det bra. Det betyder att jag i alla lägen vet min position samt vilken ända av linjen det för stunden är fördel att starta vid. Sen kunde vi ganska bra ta landmärke för en enslinje så jag hade en position/ läge innan start i förhållande till startlinjen både i meter och i tid kvar att starta. Lite som din nya GPS som visar avstånd till linjen. Funkar den? – Nja jag hann inte prova eller titta på den – men den är kul (Gunnar B.) När det är ca 35 sekunder kvar så är det full fart. Försöker skydda aktern och att båtar smiter in i läläget genom att falla kraftigt.

Hur var SM:et? *Vad hände på banan?* – Taktiken var ganska enkel. Efter starten för-

söka att gå för babord så fort som möjligt in mot land där sjön var mindre och efter kryssrundningen gippa och gå vänster spåret (dvs mot land).

Jaha men vad vann ni på

Folkbåten är svår i sjö, man kan tappa farten och det tar tid att få tillbaka den så trimma ofta (under gång) efter sjön och gå där det är mindre sjö. Ja jag brukar säga att jag känner i "kroppen" att det går bra att vi har fart. Vid hårdare vind gå högt, vid lättare vind gå lågt och leta efter ställen där vinden står.

Kommer du gästa Oss något mer tror du? Ja det hoppas jag

Ska Du köpa en gammal boj manne?

Nej jag har min H-båt i Limhamn där vi är 10st på klubbseglingarna. Men skulle det finnas fler Folkbåtar som kappsegla skulle jag gärna segla Folkbåt mera.

Vad har du för planer beträffande kappsegling eller annat i framtiden?

Ja egentligen skulle jag vilja satsa på SM/VM i H-båt men det är svårt att hitta unga som vill satsa och träna så mycket.

Det var ett nöje att prata med Dig – så duktig och så erfaren. Jag önskar dig lycka till och vi tackar för uppvisningen i Ystad

GUNNAR BONTHELIUS

FOTO: HELENE OHSBECK

OSTKUSTEN

*Sommaren var lång och solig
– bättre än på många år.*

Vad har hänt på Ostkusten i år 2013.

Ja vi börjar eller slutar varje år med, OFK, ostkusten folkbåtseglares traditionsenliga årsmöte på fartyget Rygerfjord vid kaj Söder Mälarstrand i december – med pytt, öl och gemyt.

På båtmässan Allt för Sjön – värvade vi nya seglare genom att lista dem för att senare bjuda in dem till seglingar mm. Intresset var stort och uppskattat. Flera deltog tex på våra kvällseglingar.

En träbåts-träff avhölls hos Thomas Larsson/Jonas Lorensen på Yachtsnick-eriet Saltsjö-Boo.

Radiostyrda Folkbåtar – har haft regelbundna seglingar. Se <http://www.srss.se/Minifolkbåt>

Lidingö Runt vanns av Anders Olsen tätt följd av Lars Englund. På fjärden hördes skrik från tredjepristagaren - Lasse Köhler som lett tävlingen i timmar, både i år och förra året, och nu igen snuvades på segern. Ja han begrunder nog meningen att snurra runt Lidingö-ön allrahelst som han bor mitt på den. Men vi hoppas få se honom nästa år.

KSSS Saltsjöbadsregatta. En blåsigh och byig sak som vanns av Ander Olsen följt av Lars Englund. Den här Lars Englund verkar ju segla bra !! Har förhört mig och fått veta att han är ”född” i en folkbåt ...så det måste ju förklara allt

Vikingaregattan med DM i Folkbåt vanns av Lasse Köhler med 4st spikar. Tvåa kom Anders Olsen med 4st tvåor.

VSS Inbjudningsegling. Vann gjorde Lars-Gunnar Lindberg tätt följd av Per Hörberg.

KSSS ställer in hösten Cup-segling, 6 st kör en lördag, ”för att FÅ anmält sig 14 dar INNAN ”

Ja man blir inte imponerad....

Resultat Stockholmsserien:

1:a Anders Olsen, 2:a Donald Bratt 3:a Lars Englund

Andra bedrifter utförda av Ostkustens seglare:

Vår Folkbåtsskribent Curt Gelin vann ÅF inshore race – före självaste Fredrik Löf. Det var fin reklam för Folkbåten. Curt berättar hur det gick till på annan plats i tidningen.

SM i Ystad vanns av Jan Gustafson, Donald Bratt och Peter Dagner. Jan är H-båtsegelare från Lomma men Donald och folkbåten är iallafall från Ostkusten – sådeså. I övrigt var det 21 svenskar samt 2 danske båtar med. Av de svenske kom hela 9st från Ostkusten – bra uppslutning.

Gold Cupen gick i tyska i Niendorf seglades under slutet av juli med över 35st båtar från hela världen. 8st svenska båtar deltog varav minst 7st kom från Ostkusten - bra jobbat även det.

San Francisco Bay regatta i oktober – två svenska besättningar deltog nämligen Lars-Gunnar Lindberg och Lars Englund - bägge OFKare.

VSS Vikingarnas seglingsällskap på Kungl Djurgården är ju ett hett ställe för Folkbåtarna. Nästa år planerar de att flytta in Vikingaregattan från deras fina skärgårdsö till Värtan och hemmahamnen – för att öka kappseglingens intresset – ja också för att öka intresset rent allmänt för segling genom att fylla Stockholms inre fjärdar med segel.

Ett lovärt försök som flera kommer uppskattas då de slipper 4 timmar med hörselskydd när man puttrar dit och dän med 4 hästaren.

Okej vedbastun i solnedgång är svårt att slå – finns de ingen bastu på Djurgårn?

STYRELSEN OFK

**We stick together -
folkbåtmaster på Vikingarnas**

FOTO: GÖRAN SVENSSON

Saxat ur Classic Boat

BRISBANE, AUSTRALIA

New classic regatta for Queensland

Wynnum Manly Yacht Club was the host of the first Amity Traditional Boat Festival in Moreton Bay this May. The festival is named after its sponsor - Amity Boats in Brisbane, builder of traditional GRP daysailers (see p79). Fifteen boats took part, with the first perpetual Amity Trophy award going to the beautiful varnished Nordic Folkboat Filuren, owned by Ian Duncan with his crew of eight!

Storslam för F i första ÅF Inshore Race

Det ska inte gå, men gjorde det i alla fall. Att vinna totalt med en Folkbåt byggd 1957 över en Marström 32 katta anno 2013 är osannolikt, men sant.

Grundorsaken var egentligen bristen på ett SM i Stockholmstrakten eller på Västkusten i år. Därför sökte jag ett substitut och fann nya ÅF Inshore Race. Start vid Skeppsholmen och mål vid Gastholmsgrund på Kanholmsfjärden lockade.

Men beslutet att ställa upp ska även skyllas på Jonas Wiberg, VD på sponsorföretaget ÅF och ivrig seglare. Han propagerade för denna nya segling på ett seglarmöte i vintras och sade att det borde gå att vara med på både Inshore och Offshore Race, att man kunde ta sig in från Sandhamn på natten till Skeppsholmen. Kan han, kan jag, tänkte jag.

För min del var först inte Offshore aktuellt, så Inshore Race lät som ett bra sätt att tillbringa en skön dag i egna båten genom skärgården. Minimala säkerhetsregler, bara VHF, hink och lanternor krävdes för att ställa upp i denna nya segling, som KSSS fattat kunde locka vanliga båtar.

Dessutom kändes det högtidligt att få ligga med Folkbåten vid Skeppsholmen bland alla stora flotta båtar och mingla på kajen dagen före start med vänner och folk man känner.

Som besättning hade jag värvat sonen Carl och bror Lars. Vi laddade med mackor, termos med kaffe, chokladkakor och med de nya, snabba racingseglen från Hans Hamel.

Sjökort hade vi förstås, för vår strategi gick ut på att segla rakaste vägen och gärna genom passager eller genvägar som andra inte vågar gå, men som vi visste klarar en Folkbåt. Och då ger vanliga sjökort bästa överblicken.

Det fina och ovanliga med denna nya segling, var att KSSS, som en av få arrangörer, fattat fördelen för seglarna med gemensamma starter. Fyra starter med cirka 20 båtar i varje innebar att vi hade samma vind som andra i vår start. Vitsen var också att större snabbare båtar än Folkbåten, drog iväg, varpå vi kunde segla i fri vind och välja egna vägar.

Förutom oss deltog far och dotter Anders och Maria Olsson i sin Folkbåt Eva Cecilia, kompisar från hemmahamnen på Bullandö och lika glada för sin träbåt.

Vi tog starten och styrde ut genom Halvkakssundet, stördes inte av turistbåtar och andra eftersom hela faret ut till Blockhusudden var spärrat för trafik. Lyx att slippa svall och stollar i styrbulpetare, tyckte vi och gillade mycket att få segla genom skärgården i sol och fin vind.

Vid Fjäderholmarna kom äldste sonen Fredrik med sin svärfar i deras motorbåt, hejade och filmade och fick oss att känna oss allmänt bra.

Bogen förbi Vaxholm och ut mot Oxdjupet gav sträck, ibland slör och då var vi snabba med spirbommen och ångade på med bra fart. Genom Oxdjupet länsade vi, men skar in mot uddar tills

det bara var metrar kvar till stranden. Då gippade vi kvickt som en katt vänder sig rätt.

Vi hade kanske tur, för fartyg och färjor mötte vi strax efter Oxdjupet och slapp att bli störda.

Banan tog oss sedan ut mot Saxarfjärden, vi vinkade till Vikingarnas vackra Ekholmen, höll ut för uddar och hade bra drag ut mot Kanholmsfjärden. Där ökade vinden till cirka 7 meter per sekund och vred lite så att vi fick en lång bog rakt över till Gällögrunden. Planen var att göra få slag vilket ledde till att vi vände först när Gastholmsgrund med målet kunde klaras. Ett kort extra slag fick vi dock göra för att nå linjen, men bättre det än att segla för långt.

Sensationellt nog vann vi hela racet med en marginal som kan gå till historien - 49 minuter till godo på Fredrik Löf! Prispengar, champagne, pokaler visar att gamla godingar går bra än.

Nästa dag gjorde jag om resan genom skärgården och igen på en träbåt, men inte vilken som helst, utan gamla vackra Vagabonde på 54 fot, en havets kryssare i blänkande mahogny. Då gick det inte lika bra, vinden var svag och sträckan Skeppsholmen - Kanan, tog nu tolv timmar istället för sju och en halv. Så olika kan ödet falla - ena dagen Folkbåtsframgång, nästa dag futil klassiker-kamp genom skärgården med kryss och genuaskotning tills armarna knappt orkade vinscha längre.

För mig som vill maximera varje sommar, var båda seglingarna storartade och nästa år står de på nytt på listan. Kanske vi ses? Om Vagabonde kan ni för övrigt läsa i nästa och sista numret av Segling.

CURT GELIN
F SWE 449 Antigua

Internationella regattan i San Francisco

Från Sverige var vi två besättningar som deltog. 1257 Lars Englund med sin bror Kalle och Hans Torlén samt jag själv Lars-Gunnar Lindberg 1323 med Donald Bratt och Janne Björnberg. Dessutom följde min fru Susan och Hasses fru Karin med. Årets regatta arrangerades av Richmonds Yachtclub norr om S.F. intill Berkley. Det var en trevlig och gemytlig klubb som tog emot oss med öppna armar.

Det var 10 st amerikanska besättningar som hade sina egna båtar och 9 st europeiska besättningar som fick båt efter lottdragning. Några fina Folkebåtcentralen och flera inhemska båtar.

Jag fick den näst sista lotten och det var en av de första amerikantillverkade båtarna från början av 70-talet. Vi ställde in masten som vi ville ha den och Janne ställde sig på rufftaket som sjönk en decimeter. Sandwichkonstruktionen i däck och rufftak hade delaminerat för länge sedan.

Något slokörade startade vi tune-up racet som blev en bra övning i att starta. Jag tror vi kom iväg på 6:e försöket. Jag tyckte att båten kändes som en död fisk att styra men det visade sig så småningom att vi inte kunde skylla på båten vad gäller totalplaceringen. Med strömmande vatten under kölen 2 till 4 knop är det lätt att göra bort sig vid märkesrundningar – över eller underhöjd intill märket – 4:e till 12:e plats i ett huj. Men vi gjorde en riktig bra 6:e race. Vi vann och var 3,5 minuter före tvåan. Enligt Donald har det inte hänt att en svensk spikade de senaste 20 åren. Men nog om detta. Det är nog bra om man tränar något mer än vad vi svenskar gör om vi skall nå toppen.

Vi tycker samtliga att det är synd att San Francisco ligger så långt bort. Vi längtar redan tillbaks.

Karin, Susan, Hasse och Jag passade på att göra en semestertrip i Kalifornien efter seglingarna.

Vi tog 1:an söderut till Monterey där vi besökte ett fantastiskt havsvatenaquarium. Därefter Carmel ett rikemansgetto där Clinton varit borgmästare. Folket där verkar trivas! Vi nattade över i Big Sur mitt inne i redwoodskog. Dagen därpå fortsatte vi söderut och besökte Hearst Castle.

Den forne tidningskungen lät bygga ett slott på sin ranch mellan 1920 och 1940.

Slottet ligger på ett berg med utsikt över Stilla Havet. Det är totalt galet med inredningar från spanska kloster och franska slott. Han bjöd in kändisar såsom Charlie Chaplin, Greta Garbo, Winston Churchill, Mary Pickford etc. Han hade då ett eget zoo med isbjörnar, elefanter, giraffer etc.

Från galenskapen fortsatte vi in i landet och passerade vingårdar mil efter mil.

Efter ytterligare en övernattningskom vi upp i bergen, Sierra Nevada, och nationalparken Yosemite. Vägen

går upp och ned över bergen 3000 m och vi hade en klarblå himmel. Redwood- och Segojaträd växer överallt. Oförglömligt.

Vi for ned för bergen och nattade över vid Lake Tahoe som ligger på 2000 m på gränsen mellan Nevada och Californien. Squaw Valley ligger på nordsidan av sjön. Nästa dag snöade det vid Lake Tahoe och vi körde ned till San Francisco, ca 5 timmars bilfärd, och det var sommar igen.

Om man åker till S.F. för att segla så passa på att se Kalifornien.

LARS-GUNNAR
Olivia 1323

Guldpokalen 50 år – sehr schön!

Det finns många sätt att älska sin Folkbåt. Den kan vårdas, underhållas och putsas mer än seglas. Den kan även seglas ut med kusten, över stora bukter och i svärnavigerade skärgårdar. Den kan kappseglas lokalt och internationellt. Åtta svenska ekipage provade det senare på tyska vatten under sommaren 2013! En del av oss försöker kombinera alla dessa former av förbehållslös kärlek. Träbåtarna med en viss förskjutning till att vårdas som det kulturarv de utgör. Styrenbåtarna dominerar inom kappseglingen. Vackra undantag lyser upp. Som Quling från Ystad. Mats och Erika seglade helt enkelt till Tyskland mitt under högsommaren för att möta världseliten. De seglade mycket väl och hade det trevligt i det vindregister som bjöds mellan 1 och 12 m/s. Nu drömer de om ett nytt storsegl!

Det finns andra som kombinerar tjusningen med att segla folkbåt och att kappsegla samma underverk mot det bästa motstånd (läs tyskar och danskar) som går att uppbringa. Svante och Boije seglade först från hemmahamnen Halmstad till Ystad, för att delta i det internationella SM som arrangerades förtjänstfullt av Ystads Segelsällskap i juli. Sedan drog de söderut, 140 M över öppet hav, för att angöra kusten med klassiska namn som Kiel och Travemünde, med Lübeck strax innanför. Ja, och sedan seglade Svante hem själv till Halmstad med satellitnavigatören i sin erfarna seglarnäve.

Leif med sin alltid lika vackra F 1942 avslutade sin folkbåtsmaraton med Guldpokalen. Eller vad sägs om att först segla internationellt SM i Ystad, sedan en stor regatta i Travemünde och i direkt följd sedan bli nästa bästa svenska båt i Niendorf!

Längst in i bukten ligger Niendorf med sin lilla båtklubb och de stora re-

surserna. Som att erbjuda en av Tysklands vackraste kustrensor med sandstrand och cykelväg. En levande fiskerbåtshamn med trevliga restauranger vars fisk är så färsk att den knappt hunnit ur näten. Till detta arrangerades, under en varm vecka, hamnservice, festligheter och fem mycket bra bankappseglingar, samt en lite för tajt (mer om detta i dagboken). Fem stockholmsbåtar kompletterade den svenska anstormningen till detta jubileum- Guldpokalen 50 år.

Dagbok ur Tummelisas synvinkel

29/7. Cirkusen anländer till byn. Seglare från Sverige, Danmark och Tyskland lägger till i den trånga hamnen för femtio båtar. Hur ska regattans 57 folkor rymmas här? Gatorna kring hamnen fylls av muskelstarka bilar med en snabb folkbåt på respektive trailer. Stämningen är hög och förväntansfull. De flesta seglarna har träffats många gånger förr. Gemütlich. I detta skede är vi alla vinnare. Inte minst finnarna som planeras arrangera sin första Guldpokal om några år. Skepparen mönstrade sin dotter med väninna. De blev något utstirrade av alla äldre gentleman i de andra båtarna och sannolikt lockar det fler båtar till Helsingfors

Efter att Tummelisa sjösatts och bogserats i hamn, fixade vi till henne och gav oss ut för att känna på vinden och vattnet. Båten seglas väl av Johan, som nu bytt SM-besättningen till Pär och Per. Härligt att segla på öppet vatten i ljumma vindar! Väl i hamn efter trimmande, strömletande och träning i våra roller ombord, så lockade stranden. Vi badade tillsammans med hundarna som förvisats till sandpartiet bakom klubbhuset. Jag såg att Mathilda, som gav sig ut lite senare än oss, var på väg in från sin jungfruseglats i detta sammanhang. Simmade helt enkelt ut till den gröna bojen, som de skulle runda på väg in i hamnen, gömde mig bakom den och dök upp lagom vid deras rundning. Glada, förvånade skratt följde.

Anders berättade sedan att han förväntade sig se mig dyka upp i alla möjliga, omöjliga sammanhang efter detta!

Efter detta spex tog den korta natten och den långa resan ut sin rätt. Jag somnade sött i förpiken medan Johan och Pär drack kall öl vid klubbhuset.

Inkvartering i Haus Anholt för de flesta svenskarna. Mycket trevlig promenad längs stranden mellan hamn och boende.

30/7. Rivstart. Frisk vind och två seglingar. Lättvindsdoktorn Anders gick förvånansvärt bra i 10 m/s. Åke och Per ska nog ta åt sig av äran! Svenske mästaren Donald, nu som vanligt med Torben och Charlie, var tyvärr över startlinjen vid svart flagg när startsignalen ljöd vid omstarten av dagens andra segling. Den första hade gått hyfsat. Annars hade svenskarna, kvällen innan, pratat mycket om den mjukare varianten, flagga U, som det stod utförligt om i programmet. Men svart är som en sjörovarflagg i sammanhanget, rena döden i form av diskning direkt vid övertramp

Vi startade bra i bägge seglingarna, men föll tillbaka till blygsamma placeringar efter att ha rundat som åtta, respektive tolv efter första kryssen. Pang, sa det dessutom på en kryss i andra seglingen. Det var inte kul att se kulorna rinna ur släden på skotskenan. Vi surrade fast storskotanordningen, körde vidare i den friska vinden och fick vår främsta placering i de sex starterna. Johans mentala styrka seglade framgångsrikt båten vidare trots incidenten!

Väl i hamn visade sig kamratskapen från sin bästa sida. LG kom över med sin kulpåse, nya ändstycken och visade hur vi skulle reparera det havererade beslaget. Han belönades välförtjänt med såväl en öl, som en professorstitel. Men den finaste feedbacken kom dagen efter.

31/7. De som sett F 1303, Amanda, segla vet att snegla åt lä vid starterna. Där sitter Bengt tryggt till rors och tajmar starterna väl. Det finns väl bara en som är vär-

re och det är väl LG. Så betänk nu att sätta dessa storheter i samma båt och krydda med Lasse, en driven sjöman. Det kan ju bara sluta på ett sätt. I ensamt majestät seglade de, med god tajmning, längst ned i lä i full fart över startlinjen. De seglade som i trance ut på vänsterkanten, slog i motvridet och låg upp märket. Under de varv som följde utökade de försprånget hela tiden och utklassade alla tidigare guldpokalvinnare. Ja, kanske oss andra också...

Väl i hamn så var glädjen stor bland alla svenskar. 1323:s spik var en injektion för oss alla. Vi firade besättningen kungligt vid en riktig svenskmiddag på en läcker uteservering, där mitt i det tyska paradiset invid havet.

Überraschung, stod det i kvällsprogrammet. Lasse, Bengt och LG fick inför allas jubel ta emot priset för – Daily first – sedan blev det karibisk afton. Seglare bjöds in att trumma och dansa till latinska rytmer. Per visade sig trumma bättre än segla

1/8. På självaste per-dagen firade de många Per/Pär/Per med ideliga ryggdunkar. Seglingen började igen med en bra start för Tummelisa, men vi föll vanan trogen tillbaka i fältet. Matchen stod denna dag med en lattelös halmstadsbåt, som skulle gå allt annat än lottlös ur dramat, fina 1942 (med nestorn Leif, östersundaren Klas och världsmedborgaren Christer) och 1290, med de trevliga grannarna på balkongen i Haus Anholt. Ja, killarna Kjelle, Hans och Hans från Ingemarsö, alltså. Svante och Boije slog oss alla med råge denna dag. Vi på 1311 fick det tvevelaktiga nöjet att bli omsegade av alla svenskar på mållinjen. Som en ilsken bisvärm svepte Donald, Charlie, Torben, Erika, Mats, LG, Lasse, Bengt, Per, Åke och Anders förbi ett slaget gäng i lä. Det här var en dag när 1290 kunde slå under oss på väg mot kryssmärket i den klena vinden. Accelerera, lova och gå om – medan vi knappt klarade märket. Måne hade de redan då släppt ut sina blyfiskar på trollingfiske?

Men ölen var god, väl i hamn. Och det är trots allt semester. Semester med en twist. För utan det kittlande kappseglingsmomentet hade vi ju inte fått uppleva vackra Niendorf, ett tyskt sommarparadis så ända in i norden!

Strömmarna i bukten hade varit ett samtalsämne redan från start. I hamnen såg vi beviset för dess existens i form av maneter. Stora och många var de. Under dagens simtur förstod jag att även Östersjön bjuder på brännmaneter

Men den riktigt brännande frågan var ändå kompasserna. Se bilden framför er

av folkbåtar som ligger i dubbla rader åt samma håll. Detta med kompasser som visar allt ifrån 087° till 260°. Ok, magnetiskt störningsområde har vi hört talas om. Men om då två GPS:er visar samma värden? Och att en GPS visar 150° på en båt och att samma GPS visar 260° på den båt som har just den magnetiska kursen? Mystiskt, det måste ha berott på manetfältet ;)

2/8. Bleke och uppskjuten start. Efter tre timmar startade vi i den sköna sjöbrisen. Olivia gjorde sin patenterade lästart och kunde sedan defilera för babords halsar framför hela fältet. Tyvärr åt fel håll och tyvärr förstörde det så småningom även Mathildas chans till topplacering då det blev lite väl trångt vid första kryssmärket

Som straff fick vi alla lungmos* till middag vid det annars så trevliga arrangementet vid varvet i fiskehamnen. Tummelisa satt vid middagsbordet och begrundade sitt öde att ha gått på det omtalade kryssmärket, snurrat och sedan blivit manglade i mitten av gaten i lä. Ja, det är så att man vid större regattor försöker dela på det stora fältet genom att erbjuda två lämärken. Besättningen väljer ett av dem för att runda. Nu hade seglingsledningen lagt en kort bana, med trång startlinje och en alldeles för trång gate. Tummelisa fick segla länge åt fel håll innan vi som sista båt rundade ett av lämärkena...

Men det blev som en tändvätska för oss. Johan bet ihop och seglade i världsklass upp oss tio placeringar på den efterföljande kryssen, och tio till på nästa. Och tack Pär, för vägval och lite rundare segel ;)

Så nu kunde lottdragningen börja. Tio Euro hade varje lott kostat. Alla skulle vinna ett pris skänkt av en sponsor. De flesta vann raklödder, några lyckliga fick båtdynor eller båtshakar. Men lyckligast var nog den gamla tyska funktionärsdamen som vann en sprillans fock från North!

*Nja, egentligen var det nog Labskaus, lappskojs och inte inälvsmat

3/8. Die skrufve, skruven, tyckte vi nog oss ha uppfattat som en välbekant landeffekt ju närmare kryssmärket man kom. Men konsekvent var det inte. Den sista seglingen gjorde vi en kanonstart igen. Det finns bildbevis för det. Full fart mitt på linjen, helt fritt på i lä och lovart. Efter en minut låg vi ett par båtlängder före alla andra. Hurra! Men omgiven av de bästa danskarna och tyskarna kunde vi se att båtfart lönar sig. Vårt övertag försvann in i dimman av oklarhet. Skulle vi slå?, vi trodde ju på högerkanten. När

den danske stormästaren slog, var valet givet. Vi gick åt höger.

Naturlig kom skruven till vänster. De som seglat ut en bit på vänsterkanten fick släppa på skoten för att komma runt kryssmärket. Högerbåtarna, tyvärr de flesta svenskarna denna dag, blev losers. Och vi som harvade i mitten förlorade en ledarposition till att runda som 20:e båt. Mästardansken fick med samma inledande vägval som vi, sin sämsta placering i serien, 15

Men Donald, Torben och Charlie hade valt rätt, gjorde sin bästa segling och kom in som 11:a, grattis! Jag, förmodligen med en skruv lös, ville på andra kryssen segla den höga babordskursen direkt efter rundning. Slå, sa jag och Johan borde slagit till mig. För inte klarade vi anstormande styrbordsbåtar, utan fick skamset slå tillbaka. Och vi slog tillbaka, för vänsterkanten levererade igen, med en comeback som följd för Tummelisa!

Sista kryssen gick vi självsäkert långt ut på vänsterkanten för att njuta skruv. Men vinden dog istället ut och vred hysteriskt. Eller var det den tilltagande stämningen i fältet som avsågs? Hur som helst gick Tummelisa stolt i mål som andra svenska båt för andra gången under denna regatta!

Di svenske båtarna totalplacerade sig lagom i mitten. Platserna 25-40 av nära 60 båtar blev vår position. Men allt var fest. Vädret strålade när inte regnet strilade (blott tio minuter på en annars glatt tilltagande läns), arrangörerna arrangerade gemytligt, tyskt och exakt. Bildspelet gick varmt i klubbhuset, regattamiddagen var generös, färskölen läskande och avslutningen blev magnifik med ett grandios fyrverkeri som aldrig tycktes ta slut. För Niendorfer Yacht Club hade just börjat fira sitt 100-årsjubileum!

4/8. Storseglarna seglade hemåt, vi andra trailade båtarna i maklig takt. Vi saknade redan varandra. För trevligt hade vi haft det. Det sociala livet var en riktig höjare under denna, min första, guldpokalsvecka!

Tummelisa turistade, väl klara med båten, i Lübeck. Tack Johan för ett fint värdskap som både Pär och Per uppskattar stort! Och tack alla andra seglare för att ni bidrar till att göra folkbåteriet till något så stort. Den lilla båten för oss långt ut i världen och långt in i sociala värden!

*För Folkbåten och Guldpokalen 50 år,
år 2013*

PER HÖRBERG

SPÖKET PÅ PALLEN

Det var drömföre för spöket. Ja han som spökat i klassen i så många, långa härliga år. Det var nästintill bleke, nämligen.

Scenen är satt. Lilla Värtan utanför Kungliga Djurgården. Det blåser inte, det smyger fram små pustar från olika håll. Det älskar han, spöket. Vikingarna har sin traditionstyngda Inbjudningssegling. Några M 30:or, sju Starbåtar och sju, anmälda folkor (under-tecknad anmälde sig två gånger för att dryga ut lite i startlistan). Uppskjutet start ett par gånger. Sedan femminutersskott och så ivä..., nej avbrutet igen med ett ”pang” och ”apan” hissad. Seglingsledningen med Leif i spetsen gjorde ett kanonjobb. De lyckades till slut få till fem justa seglingar i svåra, vindfattigt växlande förhållanden.

Folkbåtsnyttets utsände hade fått blodad tand efter Guldpokalen i Tyskland och fick glädjen att segla med Pär igen! Vi höll på att vii..., nej inte vinna. Det gjorde spöket alla tre starterna under lördagen. Men två..., nej där kom Do-

nald och tog oss precis i målgången Ok, trea var otippat bra med tanke på att Ostkustens flottilj är späckad av svenska mästare under 2000-talet.

Det gick ganska bra att segla med Starbåtarna. I den lätta vinden var Folkbåtarna rundningsmärken för de jollelika snabbseglarna. M 30 var besvärligare. De är lite, bara lite snabbare, men väldigt långa i rundningar och vid möten på kryssen. Lite incidenter här och där på banan, alltså. Vi fick en sådan där lång, vacker båt att snurra sina två varv och en annan M 30 fick en folka att i princip trilla dit i en protestförhandling.

Vädret var direkt somrigt. Lasse hade sin tjusiga vegamössa med vitt kappell och alla hade sina kära shorts lite sådär charmigt hängande på svaj. Påfallande många seglade stolt med sina guldpokalspikéer från Tyskland. Folkorna startade snyggt utan omstarter, dock lite grosshandlarfasoner på sina håll. Protest och disk. Men det blev en fin avslutning på en härlig säsong.

Mycket trevligt snack i sittbrunn, på brygga och After Sail.

Spöket? Ja, många förstår kanske att det är Anders det handlar om. Och han var som ett spöke för oss alla under söndagen. Båten Jo,jo, den alldeles extra fina med sitt numero 2 i seglet, låg i hamn, men kunde ändå vinna totalt i kraft av sina tre spikar från lördagen. Och rafflande blev det. Spöket kom till slut trea på sina tio poäng. Ettan och tvåan hade bara ett poäng bättre med fyra räknade seglingar, nio poäng!

Vann gjorde en van vinnare, LG, med ”de bästa segel han någonsin haft”! Eder skribent är dock stolt över att ha övervunnit spöket med serien 3, (5), 3, 2, 1. LG och X hade 4, 2, 2, 1, (7) och vann före oss med sina två tvåor före vår enda

Kul i alla fall att avsluta kappseglingssäsongen med en etta i protokollet!

PER & PÄR
F-SWE 1269

En folkbåtsera är över

Jag hade hellre börjat med rubriken: *"Äntligen folkbåtsägare!"*

En epok, en era är över. Jag har sålt min folkbåt F-S 677 (tidigare F-S 1190) Vackra Anna, av hälsoskäl, efter ett lyckligt (båt-)samboförhållande.

Man äger inte en 50 år gammal träfolka, man har henne till låns, för att älska och vårda henne ett antal år, för min del 10!

Hon har verkligen haft ett omväxlande liv med mig som ägare.

Jag köpte henne i oktober 2003. Då låg hon på Bullandö Marina i Stockholms skärgård (med skärgårns bästa Mammans bullar, mums!).

Min erfarenhet av segling och segelbåtar låg mer på det teoretiska planet, så för att bringa lite reda i begreppen kontaktade jag förre ägaren när det började dra ihop sig till påmastning våren 2004, och som tur var fick jag hjälp med påmastningen, dragning av alla "snören" och intrimning av riggen (och senare också seglingen till Väsby Båtklubb).

På hemväg från marinan började vi prata om vår bakgrund. Vi bodde nu båda i Stockholmstrakten, och jag berättade att jag egentligen kom från trakterna norr om Umeå. Då berättade han att han och hans sambo (?) sommarren innan hade seglat till Umeå, ja egentligen Gumboda, 6 mil norr om Umeå, efter att ha blivit bjuden dit på ett bröllop, och att hans mamma bodde där.

- Jaha, vad heter hon då?, undrade jag
- A.H., svarade han.
- Säg inte att hon hett A.B. som ogift, för det hette en klasskamrat till mig från folkskolan?
- Joo, det är hon!

Tablå!!

Om det hade uppstått lite hetare känslor istället för ett terapiesamtal, som det nu blev, utanför danspaviljongen i Bygdeå i början på 60-talet, inte långt från f.d. centerpartiledaren Maud Olofssons nuvarande hem, hade jag kanske kunnat låna min sons folkbåt, i stället för att som nu köpa den av hennes son? Så det kan bli när man köper folkbåt på Blocket.

Jag minns att det som grämde mig

mest var att jag kom in som båtägare så sent i livet, 61 år gammal, och att det mesta redan gjorts, och det mesta redan var uppfunnet.

Tack och lov var det inte riktigt så, det fanns fortfarande saker att utveckla. Hon seglades till Väsby Båtklubb i Mälaren, där hon förde en stillsam tillvaro med ett blygsamt antal seglingar under 3 år, men med en ljus förhoppning om en framtid som aktiv seglare.

Men det är en annan historia.

Min verkliga skolning i segling fick jag de fyra somrar hon seglade på Helgasjön i Växjö.

I Upplands Väsby förekom inga gemensamma aktiviteter i form av t.ex. torsdagsseglingar, som man gjorde i HSS, Helgasjöns Segelsällskap, fem på våren och fem på hösten, och som i många andra föreningar fordrades eldsjälur för att hålla igång det hela, Sven-Arne Hedell, sedan i somras invandrare i Thailand, Lars Nikell, pappa till torsdagscupen, Ingmar Olsson (numera ansvarig) och Torbjörn Herbertsson, snabbseglare! De ordnar, med god stöttning av övriga seglare, torsdagsseglingarna, klubbmästerskap, distanskappsegling, Pegasus, Augustinatten, och Guld-kusten. (Det finns förklarande text för intresserade.)

Det var mest fråga om att hinna med alla seglingar.

Det var här jag också fick känna på hur det är att segla i hård vind.

Normalt seglade jag ensam men den här torsdagsseglingen hade jag fått med mig en gast.

Tveksamheten var stor om det överhuvud taget skulle bli någon start, för det blåste 12 m/s, men vi gav oss ut för att testa. Sven-Arne kom också ut, men det var inte "behagligt", så vi beslutade att ställa in. Det visade sig att det hade blåst 14 m/s i byarna, och visst är folkbåten en stabil hårdvindsbåt, men det skall vara ett nöje att segla också, särskilt för en mindre van seglare.

Det förnäma med HSS är att dom inte har något klubbhus, nä, för dom har en Borg, Sjöborgen!

På dess glasveranda har många skepparmöten avhandlats.

Man äger även en alldeles egen ö, Bergö, med fin stuga, en liten badstrand, torrdass och grillplatser.

Sedan flyttade vi och båten till Umeå, med medlemskap i USS, Umeå Segegelsällskap med bas i Bredvik, Obbola vid Kvarken. Där hade man åtminstone onsdagsseglingar i samma omfattning som i Växjö, men i övrigt blev det inte så mycket seglat p.g.a. en hustru, som inte gillar när det lutar, och att segla utan att luta, åtminstone lite, är ju svårt.

Nu är det lutat färdigt, men trösten är att Vackra Anna får en ny ägare, egentligen två, som kommer att segla henne på Höga Kusten, vilket jag gärna hade gjort själv.

Det nya ägarskapet är inte helt okomplicerat. Den ene bor i Köpmanholmen, 25 km söder om Ö-vik, har en tysk sambo, vars bror bor i Toscan, Italien, är passionerad seglare, och som efter att ha åkt motorbåt på Höga Kusten tyckte att "Här måste man bara ha en segelbåt!", tittade på Blocket och föll för min Vackra Anna.

Så det kan bli när man tittar på folkbåtar på Blocket!

Dessutom renoverar han för närvarande en HH P28 i trä i Italien.

Som jag ser det kan det bara bli bättre! Och till alla fortsatta folkbåtsägare: *Träfolka för ever!*

CURT-L. WIKLUND

Hur jag PAJ:ade rodret i Ystad

Jag det var inte svårt- efter jag girat fullt styrbord och missat en nybyggd träfolka girade jag fullt babord för att runda sista länsmärket (100m kvar till målgång).

Båten bakom hade väl skuggat mina rörelser men vid full lovning babord - fått en extra knuff bakifrån och med en ”smäll” knäppte de bort överdelen av mitt roder.

Han, bakom, kallas förresten för PAJ. Per-Arne Johansson från Karlshamn. En hedersman. Han utgick direkt och ville tom segla in Oss i hamn direkt – vilket jag avböjde så att han kunde köra dagens andra kör. Under eftermiddagen engagerades ca 10st i att laga mitt roder genom spjalning med ply plus genomgående bult. Vidare följer blev tidig förstärkt lunch, nytt roder och nya vänner. Vi fick kompensation 2st 12:or denna dag då vi inte ens gick i mål.

Vid prisutdelning delade arrangören ut ”skyddsutrustning” i form av cykelhjälmår både till min och PAJ’s besättning.

SWE 1354 Stradivarius
GUNNAR, STEN OCH STEFAN

NYNÄSHAMNS SEGELSÄLLSKAP

SM 2014 går av stapeln i Nynäshamn

SM- seglingarna kommer att ske under V29 med preliminära seglingsdatum 16-19 juli.

Vi kommer att hålla till i Nynäshamns Segelsällskaps fina anläggningar strax söder om stora hamnen.

Vi får en egen ponton där vi kommer att ha våra båtar. Kran och mastkran finns precis bredvid.

Uppställningsplats för ev trailers samt möjlighet till att tälta eller att ställa upp en husbil finns alldeles i närheten.

Den sociala biten, som vi som vanligt lägger stor vikt vid, kommer att ske runt NSS fina klubbhus.

Seglingsarenan kan variera beroende på väderförhållanden men gemensamt för dessa tre banor är att de ligger nära.

Mer information kommer att anslås på Folkbåtsförbundets samt NSS hemsidor.

BOKA in dessa datum nu!!!!

Tävlingssekreteraren Hans

In ancoris navigare necesse est.

Att bryggsegla är nödvändigt...eller kan åtminstone ibland vara det.

Detta hände 2004, första sommaren som båtägare, då vi bodde i Upplands Väsby, 25 km norr om Stockholm.

Den har legat på nattduksbordet ett bra tag. Vi, jag och min fru, hade med den den där dagen vi satt i solstolarna på stranden (sammanfattning av sommarens väder?). Hon har läst den, men jag har inte kommit så långt som att öppna den. Jag pratar om Marie Blomqvists bok "Relationer ombord". Det skall bli intressant att läsa vad hon skriver.

Själv har jag lärt mig av första sommaren med en Folkbåt att en positiv relation till båtlivet måste skapas långt innan man ens har klivit ombord. Särskilt om man har en partner som inleder båtägandet med dom uppmuntrande orden:

"Jag vet då inte om jag ens kommer att kliva ner i den där båten!" Då förstår ni också genast vem som varit mest entusiastisk inför båtköpet.

När vi tittade till "Vackra Anna" första gången efter köpet, låg hon i tryggt förvar i sitt presenningstäckta båthus, men jag fick redan där ett positivt erkännande från min kära hustru, att *"Hon har fina linjer!"* Ett första litet steg i rätt riktning, tyckte jag.

Det stora, viktiga och kanske avgörande steget för vårt fortsatta båtliv kom den 4e september, alltså när i princip hela seglingsäsongen var över, men med ett helt underbart väder, soligt, varmt och kavlugnt, (perfekt för spännande segling?), då samma hustru (jodå, jag har lyckats behålla henne, trots båtköpet) helt spontant utbrast: *"Nu måste vi bara lägga ut!"*

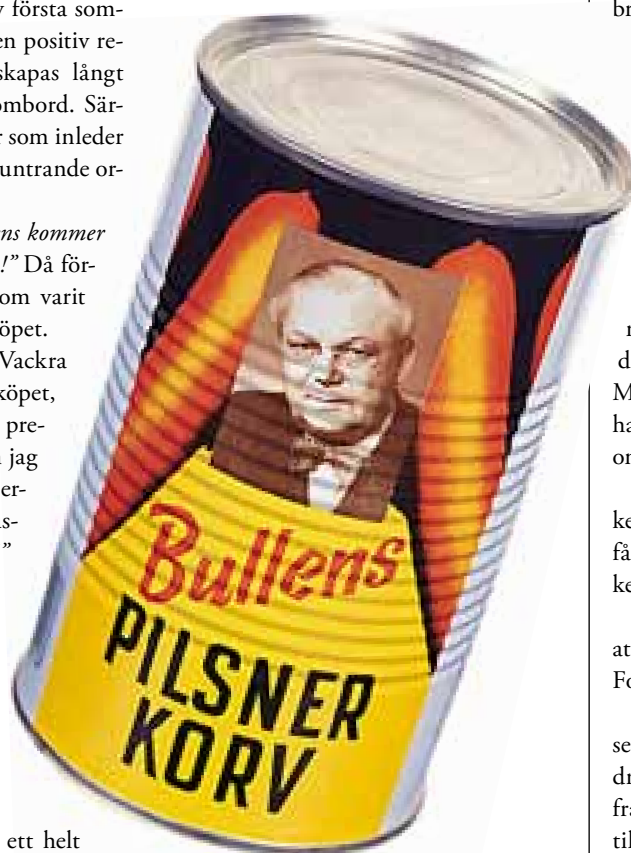
Och det gjorde vi!

Visserligen en liten runda för motor på en halv timme, men dock en början.

Det hade funnits dagar när förhållandena varit likartade men tiden inte varit mogen. Hade jag då pressat på och tyckt att det inte var nånting att vänta på, är risken stor att det hade bromsat mognads processen för lång tid framöver. För det skall erkännas att det vid

flera tillfällen varit tarmvred i seglartarmen. Men det avgörande var ju om man skulle nöja sig med att lite då och då ge sig ut ensam, eller om man ville bygga upp ett långvarigt gemensamt intresse. Vid vår ålder, runt 60, tycker jag det senare känns både viktigare och roligare.

På kvällen bjöd Väsby Kommun på en välbesökt Eldfest vid Kairobadet. Jo, det heter så, 350 mil från Egypten! Från 18.30 till 21.30 kunde vi i vår sittbrunn inte långt därifrån avnjuta fikoni

konjak med vispgräddade, koka kaffe på det nyinköpta spritköket och lite senare värma en burk Bullens pilsnerkorv.

Att varm korv kan vara så gott?! Det har kanske med sjöluften att göra?

På lagom avstånd kunde vi åse en lysande! eldbåtsuppvisning och vid 21.30 avslutades det hela med ett magnifikt fyrverkeri.

Det är svårt att hitta en bättre avslutning på båtsäsongen, som för vår del i princip börjat samma dag, än att den 4 september sitta tre timmar i shorts, med god förplägnad, gratis underhållning

och en blank vattenyta som speglar en stjärnklar natthimmel.

Vad som hänt dessförinnan, d.v.s. 30. maj, när jag seglade från Bullandö i Stockholms skärgård till hemmahamnen i Sättra/ Upplands Väsby och den 4e september, var några luncher, ett antal middagar, bl. a. tunnbrörlulle med kokt, mosad potatis, rostbiff och grönsaker, enkelt och gott, kan varmt rekommenderas, och ett otal fikatillfällen, allt utan att lämna den trygga kontakten med bryggan.

För det finns nämligen en tredje vilja med i spelet: Vår boxerhane Nimbus, 7 år, som till en början inte var odelat positiv till det här med båtliv.

Första gången lyftes han helt sonika ombord, 30 kilo hund, och mer eller mindre släpades på darrande ben ner i sittbrunnen. Sedan började vi locka med att alltid ha en boll i ruffen, och då ökade motivationen högst betydligt. Mot hösten hade det gått så långt att han till och med var ivrig att själv ta sig ombord.

En stor fördel med hundproblematiken var att matte fokuserade mer på att få hunden ner i båten på ett bra och säkert sätt, än att tänka på sin egen rädsla.

Nästa säsong skall det bli intressant att se hur en Nimbus går ihop med en Folkbåt!

Den positiva upplevelsen den där septemberkvällen har varit en starkt bidragande orsak till att hustrun nu ser fram mot nästa båtsommar, och vi har tillsammans kunnat börja planera vilka vikar vi skall besöka på seglatsen upp till Sigtuna, 4,5 sjömil.

Man ska inte ha bråttom på sjön!

Med anledning av ovan anförda hävdar jag därför bestämt, även om många fritidsskeppare kan ha svårt att förlika sig med tanken, att ibland kan det vara rent av nödvändigt att bli en bra bryggseglare!

CURT-L. WIKLUND
FS-677/1190, Vackra Anna

Krumelurer i Sandhamnsskärgården

Med båten på Bullandö Marina, ligger Sandhamn frestande nära till att styra ofta till. Åtta sjömil är distansen och sydvästen brukar bjuda på en skön slör till denna skärgårdens livligaste seglarställe.

Vid angöringen är det för min del en sport och en pulshöjare att segla genom Sandhamnshålet, för man vet inte om det kommer en skärgårdsbåt eller en motorkryssare modell jätte i gattet. Dessutom brukar vinden dö där och förnuftet säger motor. Men är man Folkbåtskappseglare är man ju en fena på att hantera sin båt, och klarar att stryka rödpricken och blya genom hålet.

Den som tycker sådan segling är för nervös, kan istället angöra Sandhamn via Björköleden, som är längre, men lugnare och sedan lägga till på Lökhölen. Efter SM:en här, har jag spanat in en fin plats direkt till vänster i fladen med lite avskildhet.

Sedan är frågan – lunch ombord eller på Sandhamns Vårdshus? Det sista tar ett par timmar med baljan dit och tillbaka. Om vädret är kanon blir det därför lunch ombord för att hinna ut till skärgården ost och syd om Sandön.

Det gamla sjökortet 712 brukar bli min guide och även boken Arholmlandsort för att hitta in i de bästa vikarna,

Om vinden är rätt, antingen nordlig eller svag sydlig, och besättningen består av gastar som inte sett hur fint det är i ytterskärgården, tar jag gärna kurs

på Stora Alskär. Genom Korsösundet och förbi prickstaketet är den naturliga vägen till ön, som förr hade ett ståtligt stångmärke på toppen och var lätt att urskilja.

Kortet säger nej, för det är mörkblått i hela viken i söder, men i guideboken står att det går och så är det. Grynnorna är svårlokaliserade i infarten, men håller man mer babord går det bra.

Varför till ett så svårt ställe? kan förståndiga fundera. Men för min del handlar det igen om sport. Att ta sig in i vikar, dit det nästan bara går att komma in med en Folkbåt, är högt. Och Folkans långa köl tar ju emot bra om sten stoppar.

Med min gästgast lyckades jag i somras undvika stenarna och vi letade oss in till ett lagom högt berg med bra djup. Dragningskraften med Stora Alskär är sandstranden på norrsidan med ankeldjupt klart vatten till skären intill. Med barn eller barnbarn ombord och vackert varmt väder är den här ön lika som saga att segla till.

Vid besöket i somras rådde dock gräväder och frisk nordan, så vi var ensamma trots att almanackan sade juli.

En antydning om hur vinden och sjön kan trycka på här, såg vi i form av en prick som landat mitt uppe på ön. I fint väder är det fullt med båtar på Alskär, ön är Sandhamnsbornas favorit.

Men seglar man Folkbåt går ändå oftast att hitta ett hål. Eller också frågar jag om att få lägga oss i aktern på en

annan båt. Har man en Folka i trä, går sådant bra, plastfolket är nyfikna på vad det är för kufar som fortfarande har en båt i trä.

Nästa spännande holme i Sandhamns skärgård heter Stångskär, en sjömil mot sydost. Även den ser omöjlig ut på kortet. Dit finns dessutom inga angöringsanvisningar, ön är inte ens nämnd i guideböckerna. Även detta skär kräver perfekt väder för att lägga till. Vilket det var i samband med Guldpokalen 2012 - nordlig svag vind och sol.

Efter lite spaning såg vi en liten vik innanför en utlöpare, styrde sakta in för segel och lade till nätt och fint. Att viken antagligen användes av någon, gick att förstå på att wirar i utlöparen och på järnögglor på ön. Med en tamp till wirren och en i fören, klev dotter Hanna med pojkvän och jag iland, för att upptäcka en ny ö, en som sällan blir besökt på grund av sitt utsatta läge.

Sandhamns Stångskär är ingen stor ö, bara cirka 800 x 400 meter och mest känd för sin angöringsfyr, vars vita sektor leder ens Revengegrundets fyrkasun och lyser åtta sjömil.

Vi klev iland och fann en spång och en sjöbod, skymd från sjön och strategiskt placerad i lä av en bergknalle. För att vara en bod bland skären, såg den ovanligt rejäl ut, byggd i kraftigt virke och med tilltagna brädor på den lilla uteplatsen. Gott om ved bakom väggen och en skorsten på taket skvallrade om att boden hör till någon på Sandhamn.

Att äga en bod bland de yttersta skären var viktigt för skärgårdsfolk förr, eftersom de kom nära sina fiskevatten och inte behövde åka hem mellan nädragningarna.

Idag fiskar ingen längre och bodens betydelse är symbolisk, den markerar någons gamla revir.

Lite fräckt kanske, men vi satte oss i lä på altanen och tog för oss av vår matsäck, medan vi såg Guldpo-kalfältet runda kryssmärket, som låg bara någon sjömil ut.

Efter någon timma, tyckte de unga att det räckte med naturupplevelse och ville vidare. Då var det bara att knuffa ut fören och vricka förbi en ful sten, driva en stund och sedan sätta segel.

Att kolla hur det gick på seglingarna var inte intressant för dotter och sambo, utan det blev kurs på Sandhamn igen och en förbisegling framför stora bryggan så att alla nöjeslystna i den proppfulla hamnen kunde se hur snyggt en riktig båt seglar.

Det kan gå att få plats i gröten i Sandhamn om man kollar med hamnpersonalen i gummibåtarna. Och faktiskt även med en Folkbåt och särskilt med en i trä, för små smala fina båtar kan de alltid lirka in om man vill. Men det ville inte vi, utan lade till på Lökholmen och tog baljan över, mötte hustrun som kommit ut med skärgårdsbåten. Sedan levde vi båtturistliv i dagarna tre från Folkbåten medan essen i klassen gjorde upp om guldet.

Budskapet är att om ni inte vet vart ni ska segla, så styr till Sandhamn och ha Lökholmen som bas för krumelurer i en svårtillgänglig, skön del av Stockholms skärgård. För min del blir Brandskärgården nästa område att utforska med omtalad lagun och fin flora.

CURT GELIN
F SWE 449 Antigua

**Om du väntat på den perfekta tidpunkten
att köpa Folkbåts segel från North Sails,
så är den nu!**

Resultaten talar sitt tydiga språk!

Tyska Mästerskapen, Berlin
1,2,3,4,5,6

Danska Mästerskapen
1,3,4,5

Svenska Mästerskapen
1,2

Gold Cup Niendorf
1,2,4,5,6

Storsegel LM-5 (1790) €1612

Storsegel LM-5 Alu.Mast (1790) €1612

Fock FL-5 (1027) €910

Fock FL-5L Lättvinds Fock 0-12 knop (1027) €910

Erbjudandet gäller fram till den 15 december.
Priser inkl moms fritt segelmakeri

Stockholm 08-544 80 770

Bengt Lindholm / bengt@se.northsails.com

Göteborg 031-388 08 00

Henrik Ottosson / henrik@se.northsails.com

Malmö 040-61 90 200

Martin Strandberg / martin@stranberg@northsails.com

One Design

BLI MEDLEM I FOLKBÅTSFÖRBUNDET

Du folkbåtsägare som ännu inte är medlem –
kom med i vårt gäng.

Och få denna tidning 3 gånger per år, få veta vad som händer i
Folkbåtsvärlden, kunna delta på våra träffar och stötta
Folkbåtssegling i största allmänhet.

Enklast blir Du medlem via vår hemsida:
<http://www.folkbat.se/medlemskap.html> eller via mail:
svensson@gs-elektronik.se

Årsavgiften är 300:– Plusgiro 437 58 45-7, Svenska Folkbåtsförbundet

Välkommen
www.folkbat.se

FÖRBUNDSSTYRELSE

Ordförande:

DONALD BRATT
Sjöviksvägen 9
144 61 Rönninge
Tel: 08-534 40 332 (hem)
donaldb@algonet.se

Vice Ordförande:

SVANTE SVENSSON
Norra vägen 9
302 31 Halmstad
Tel: 035-13 35 14 (hem)
svante.r.svensson@telia.com

Kassör och medlemsregister:

GÖRAN SVENSSON
Heleneborgsgatan 44 B
117 32 Stockholm
Tel: 070-592 01 26
svensson@gs-elektronik.se

Sekreterare:

HÅKAN HÅKANSSON
Västra Vallgatan 17
271 35 Ystad
Tel: 0708-117210
hh.sbk@swipnet.se

Teknisk ansvarig och mätchef:

PER-ARNE JOHANSSON
Erik Dahlbergsvägen 95
374 38 Karlshamn
Tel: 0454-311 62
paj@karlshamn.se

Tävlingssekreterare:

HANS TORLÉN
Sjökvarnsbacken 12
131 71 Nacka
Tel: 070 5170949
ht@enerplan.se

Övrig Ledamot:

ROLF UPPSTRÖM
Dragonvägen 2
459 32 Ljungskile
Tel: 0734052233
rolf.u@hotmail.com

Redaktörer för Folkbåtsnytt:

GÖRAN SVENSSON
Se styrelse
PER HÖRBERG
per@navigatordialog.se
HANS MELCHERSON

Ansvarig utgivare:

DONALD BRATT
Se styrelsen

KONTAKTPERSONER

Blekinge

PER-ARNE JOHANSSON
Se styrelsen

Halmstad

SVANTE SVENSSON
Se styrelsen

Ostkusten

GÖRAN SVENSSON
Se styrelsen

Västkusten

ROLF UPPSTRÖM
Se styrelsen

Skåne

HÅKAN HÅKANSSON
Se styrelsen

Webmaster

PÄR BJÖRFJÄLL
folkbat@gmail.com

Svenska Folkbåtsförbundet (SFF) är en ideell organisation som har till ändamål att tillvarata svenska folkbåtsseglares intressen i och utanför Sverige.

Förbundet är uppdelat i regionala Flottiljer, som skall verka lokalt för sina seglare. SFF är anslutet, dels som ett klassförbund till SSF – Svenska Seglarförbundet och dels till NFIA – Nordic Folkboat International Association, som är folkbåtsseglarnas internationella organ.